

KRONIEK.

Een spel van Ridders.

Een titel is een etiquette voor menschen. Waarschijnlijk is daarom de etiquette er zoo dol op en dwingt zij, in het bijz. zonder òns, vrije mannen uit de lage landen, aan haar onzinnig vertoon mee te doen.

En wij slaan de verzenen niet tegen de prikkels.

Wij geven graag de vrouw toe in kleinigheden, waarom dan niet aan deze dame?

Wij geven toe uit gewoonte, die slaafschheid wordt en drukken naast tabellen voor de post en voor goudsoldeer in ons jaarsboekje het frissche lijstje af uit den studentenalmanak, van titels en praedicaten.

Wie taxeert hier het verschil in achtbaarheid en karaat tusschen den hoogedelachtbaren Burgemeester, het edelhoogachtbare Lid van den Hoogen Raad of het Idem van Gerechtshoven?

Laat ze hóóg zijn, èn edel en achtbaar, soedah!

Want in ons hart hechten wij niet aan titels — van anderen. Zijn we iets grooter van geest dan het gros, dan laten ook eigen titels ons koud en slechts de zéér kleingeestige leent ze ter sluiks soms van een derde en toont ons in het blikken harnas een ridder van de droeve figuur.

Om hem lachen we weemoedig, we lachen medelijdend, — máár we lachen!

Dit is de psychologische kant van het vraagstuk.

»Als verantwoordelijkheidsgevoel ook eens examenvak was«... Dan kregen hiervoor, geloof ik, alle candidaten een hoog cijfer, omdat zoonoodig op het examen alles paraat zou zijn voor het doen huichelen van een deugdelijk quantum. Na het examen vervalt dit zesde zintuig voor den tandarts weer tot den rudimentairen staat.

Al doet het zeer vrienden, laten we den vinger op de wonde plek leggen:

De bende, die ons vak bederft door wholesale knoeierij, de

kwakzalvers, met diploma, die wel of niet hun studie met een echt of met een imitatie=doctoraat bekroonden, — zij zijn het de roofridders, met wie de professie zich eindelijk eens moest bemoeien.

Wie helpt mee die honden buiten de heining jagen?

En al wandelt nu in ons tuintje een man met een confectiepakje van »tweed« of van »Loden« en een gezicht alsof hij een degelijke, Hollandsche, lakensche jas droeg, laat die man maar loopen.

Dit is de professioneele kant van het vraagstuk.

We moeten eten, zij het desnoods regeeringsboterhammen. Geregeld moeten we eten, dag in dag uit; geregeld als dwangarbeid; zóó geregeld, dat het prozaïsche ervan gevoelige zielen hindert. De poëzie van den honger geniet men slechts gedwongen door den nood en dus kennen wij ze niet, want wij kennen geen nood.

Dank zij een matig *savoir faire*, een beetje *savoir vivre* en de wettelijke bevoegdheid is er meer dan brood in onze spijkamer.

Maar ook bij méér dan brood, zal de mensch niet bestaan.

De vóór-mannen, in iederen zin, die achter den horizon reeds het lichtgewemel zien van schooner dag, die nog dagen zal, rusten zich tot strijd om hooger.

Zij begeeren méér dan wettelijke bevoegdheid en méér dan matige bekwaamheid. Zij omgorden zich de lendenen tot een tocht naar heilige landen, waar de hooge-priesters de Lamp van het Weten brandende houden. Na moeizame pelgrimsreize keeren zij terug naar huis en hardstee en toonen de oorkonde, die hun een getuigenis is en ons een belofte!

Een belofte, die zij zullen moeten vervullen! Wij heeten ze welkom, onze broeders, de kruisridders, die zóóveel zich getroostten voor het vak, dat ze liefhebben, dat méér dan broodwinning hun is.

Zij zijn ons hulp en steun en troost!

Zij zullen ons opvoeren vanaf het peil van het handwerk tot hooger, tot hóóger!

Dit is de idealistische kant van het vraagstuk.

Het is duidelijk, dat de questie hare oplossing nadert. Er is

een commissie benoemd en reeds ieder lid dier commissie heeft thans zijn hart voorloopig kunnen ventileeren. Ieder heeft op zijn stokpaardje kunnen zitten, behalve één, die absoluut op een kameel wou rijden.

Zoo staat dit heele tijdschriftnummer nagenoeg vol titulatuur. Mag ik nu als praeses van deze voorvergadering opmerken, dat er nog véél copie ligt te wachten op plaatsing? 't Is hierom, dat ik alle ridders van de vulpen uitnoodig het tournooi te staken. De schriftelijke debatten verklaar ik onherroepelijk voor gesloten.

Dit is de redactioneele kant van het vraagstuk.
